

โครงกระดูก

-๒๗-

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุศลโรติก
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณัฏฐา
วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(ดนตรี)

(เสียงคลื่นซัดเข้าหาด - เสียงลมทะเล)

หลวงเทพ (กระซิบ) เห็นไหมมัย — เราเคาไม่ผิด — มันต้องมีอะไร ชื่นเสนาอยู่กับไอ้หมอนนั้น
ซบซิบกันใหญ่ มันต้องมีเรื่องแน่ ๆ

มัย (กระซิบ) เอ๊ะ, นั่นชื่นเสนาควักอะไรออกมาจากกระเป๋าคะ

หลวงเทพ อ้าวว่ามันต้องเกี่ยวกับร่านแน่ ๆ ชื่นเสนาจะต้องรู้เห็นกับเรื่องร่านหายอย่างไม่มีปัญหา
ไอ้คนมาเรือใบนี้อาจเป็นคนจับร่านไปก็ได้

มัย งั้นเรารีบไปบอกตำรวจดีไหมคะ ?

หลวงเทพ มันจะทันยังงั้นกัน เดี๋ยวมันก็คงจะเปิดไปแล้ว นี่คงนึกพบกันเพื่อจะหาหรืออะไรกันสักอย่างหนึ่ง
อ้าวถ้าถามไอ้เรือลำนี้ไปได้ เราก็คงพบร่าน

มัย นั่นนะซีคะ, เราจะตามมันไปได้อย่างไรกัน ก็บ้านนี่แล้ว จะไปหาเรือที่ไหนได้เล่าคะ

หลวงเทพ คงไม่มีหวัง ถ้าเราเอะอะ ก็เลยไม่มีโอกาสรู้เรื่องกัน นี่เราจะทำอย่างไรดี

มัย เราไปจับตัวเขาได้ไปโรงพักเสียเลยไม่ดีกว่าหรือคะ ?

หลวงเทพ ไม่มีทางแน่ เราไม่มีอาวุธ มันต้องมีปืนแน่ คูมันไปก่อนดีกว่า เอ๊ะ, นั่นมันลากเรือ
ขึ้นหาดนี่ เห็นไหม ? แสดงว่ามันยังไม่ไปแน่ เดี๋ยวคูอีกนิดก่อน — เอ๊ะ, นั่นชื่นเสนา
เดินขึ้นมาแล้ว คอยหลบให้ดี — — อย่าให้มันเห็น — ประหลาดเสียแล้วละมัย
ไอ้หมอนนั้นท่านจะขึ้นไปบนโรงแรมกับชื่นเสนา เอ๊ะ, ไม่ใช่, นั่นเขาเดินไปทางวงเวียน
เราคอย ๆ ตามไปคูดีกว่า คอย ๆ เดินอย่าทำให้มีเสียงอะไรนะ
นั่นไง... เลี้ยวเข้าไปที่บังกาโลหลังนั้นแล้ว รับเงินหน่อย.....อย่าเพิ่งออกไปนอก
กองมะพร้าว เดี๋ยวมันจะเห็นเข้า....เร็ว มัย....วิ่งดีกว่า...มันเข้าไปในบังกาโลแล้ว
วิ่ง/เดิน/หยุด.....เอาละ, หยุดตรงต้นมะพร้าวนี้แหละ.....เห็นถนัดทีเดียว....เอ๊ะ,
นั่นเงงราคาเรือนแสนจอดอยู่หน้าบังกาโลคันหนึ่ง.....คนที่มาเข้าบังกาโลนี้มันต้องมี
เงินมากแน่ ๆ ม่ายยั้งงั้นคงไม่ใช่เงงแบบนี้.....นั่นไงชื่นเสนา...นั่งอยู่ในห้องรับแขก
— อ้าวปิดประตูเสียแล้วเลยมองไม่เห็น....อ้าวเราเข้าไปใกล้ ๆ ดีกว่า...อ้าวอยาก
จะแอบฟังว่ามันพูดอะไรกัน...คอย ๆ หน่อย...เราคึกหน้าเงงไปที่ข้างหลังดีกว่า
คงไม่มีใครอยู่ในรถหรอก....เห็นดี ๆ ระวัง, อย่าไปเหยียบทางมะพร้าวเขานะ
....อย่าให้มันเสียง....อ้าวคนที่ขี่เงงมาเข้าบังกาโลนี่จะต้องรู้เรื่องร่านหายด้วย

.....อย่าให้มีเสียง...อาว่า คนที่ขี่เก้งมาเข้าบังกาโลนี่จะต้องรู้เรื่องนราหยาด้วย
คอย ๆ ได้/ อย่าตะอะไรเขา...มาทางนี้ดีกว่า....แอบฟังตรงนี้ก็จะได้ยิน
อะไรบ้าง.....ช่วยกันฟังให้ถี่ ลมัย.

เสียง ๑ (พูดกันในห้องข้างใน) ลื้อทำเรียบร้อยแน่หรือวะ ? ไหม้นแน่นะมึง

เสียง ๒ (เสียงเหนือคือน้อย) แน่ครับ, นาย ผมรับรอง

เสียงหนึ่ง อื๊วยังจ่ายลื้อหมดไม่ได้ ค่องให้งานเสร็จเสียก่อน

เสียง ๒ แค่มอยากได้ไว้ใช้สัณนิกหนอยก่อนครับ ลูกน้องมันหิวครับ

เสียง ๑ ลื้อจะเอาเท่าไร ?

เสียง ๒ สักสองพันก็ไ้ครับ

เสียง ๑ เอาไป อื๊อไม่ว่า แคลื้อต้องแนใจนะว่าค่องเรียบร้อย

เสียง ๒ ออ, แน่ซีครับ ถ้าไม่เชื่อไปคุกันก็ไ้

เสียง ๑ ไม่ค่อง อื๊อเชื่อลื้อ ลื้อทำให้ถี่ถี่แล้วกัน พอทำเรื่องเสร็จ อื๊อจ่ายอีกแปดพันทันที

เสียง ๒ แล้วเมื่อไหร่จะเสร็จเล่าครับ ?

เสียง ๑ ลื้อไม่ค่องเร่ง อื๊อก็ค่องการควนที่สุดเหมือนกัน นี้อื๊อจะค่องทำแผน ๑ เสียก่อน
ถ้าแผน ๑ เขาไม่แยแส, ก็จจะค่องทำแผน ๒ ถ้าแผน ๒ ไม่แยแสอีก ก็คือแผน ๓
แผน ๒ กับแผน ๓ ลื้อค่องจักให้เรียบร้อยนะ

เสียง ๒ ผมรับรองครับ แค.....เอ้อ...ผมคิดว่า....เอ้อ....คือยังงี้ครับ....ไอ้ลูกน้องมัน
ตะแหงว ๆ ผมทุกวัน มันว่าจะเอาเงินไปซื้ออวน ผมอยากขอความกรุณา...คือ
สมมุติว่า แผน ๒ ผมทำแล้ว ผมอยากจะขอรับเงินไปอีกสักนิกหนอย พอไหวไหมครับ ?

เสียง ๑ อื๊อจะให้ลื้ออีกสามพัน เหลือห้าพันเอาไว้ให้เมื่องานสำเร็จแล้ว นี้อื๊อให้ลื้ออย่างใจป่านะ

ขุนเสนา คิแล้ววะ, ไอ้หมง เองเอาเท่านี้ก่อน

เสียง ๒ ครับ, ก็ไ้ครับ งั้นวันนี้ผมรับไปสองพันก่อน

เสียง ๑ เออ, เอาเอาไป นับเสียให้ถี่

ขุนเสนา นี้นักจะเริ่มแผน ๑ เมื่อไหร่ ?

เสียง ๑ พรุ่งนี้ ผมกลับเข้านึก ท่านขุนค่องรับไปช่วยจัดการตามที่เรากตกลงกันไว้ ท่านขุนคิว่า
สำเร็จไหม ?

ชุนเสนา ผมคิดว่า อาจไปสำเร็จเอาแผน ๒ ก็ได้ เพราะแผน ๑ เขาอาจคิดว่าเราบดขี้นเขา
 แต่ว่ายังไงก็ตาม ผมอยากยืนยันอีกครั้งว่า ผมต้องการเงื่อนไขสองอย่างตามที่พูดกันไว้
 เสียง ๑ ผมตกลงแล้ว ผมไม่กล้าคำ ท่านขึ้นต้องการให้เก็บมัน, กับต้องการแบ่ง ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 ใช้ไหม ?
 ชุนเสนา ถูกแล้ว ผมต้องการสองอย่างนี้
 เสียง ๑ ผมจัดการได้แน่นอน มันไม่ยากอะไร ว่าแต่ท่านขึ้นยังแน่ใจอยู่หรือว่า ไอนั้นผมจะคงได้
 ชุนเสนา ไม่มีปัญหา คงได้แน่ เชื่อผมเถอะ, ไม่มีใครเขาสนใจนักหรอก มีแต่คุณเท่านั้น
 เสียง ๑ แค่นี้สงศรีก็สนใจ
 ชุนเสนา นั้นมันบ้า คนบ้าแบบนี้ก็มีสงศรีกับไอนายว่องเท่านั้น
 เสียง ๑ เอ๊ะ, แค่นี้สนใจนะ ผมมีบ้าไปด้วยอีกคนหนึ่งหรือ ?
 ชุนเสนา (รีบเปลี่ยนเสียง) เปล่า — เปล่า — ผมไม่ได้หมายถึงคุณ
 เสียง ๑ (หัวเราะ) ท่านขึ้นไม่เชื่อหรือว่ามันเป็นเรื่องที่มีทางจะเป็นไปได้
 ชุนเสนา ผมเฉย ๆ มันลึกลับพิสดารเกินไป
 เสียง ๑ แค่นี้เชื่อ มันมีทางจะเป็นได้ อย่าลืมว่าไอ้คาน้ำชาวนั้นมันเอ็กสเป็ค
 ชุนเสนา แค่นี้โบราณเกินไป
 เสียง ๑ เขาเปิดกรุกันที่กรุงเก่า นั่นก็โบราณ แค่นี้ก็เป็นความจริงไม่ใช่หรือ ?
 ชุนเสนา อ้อ, ถ้าเป็นอย่างนั้น มันก็คือนะซี กลัวว่ามันจะไม่แน่เท่านั้น
 เสียง ๑ ในโลกนี้ เราก็กองทดลองทั้งนั้น ถ้าไม่ลองก็ไม่รู้
 ชุนเสนา ผมไม่ขัดข้องที่คุณจะลอง
 เสียง ๑ แค่นี้ก็ต้องได้ไอนั้น
 ชุนเสนา ผมจะจัดการเอง รับรองว่าผมจะเอามาให้คุณจนได้
 เสียง ๑ ทกลง
 ชุนเสนา งั้นผมกลับ
 เสียง ๑ ครับ, พบกันที่กรุงเทพฯ
 (เสียงเลื่อนเก้าอี้)

หลวงเทพ เรารีบออกไปซื้อข้าวข้างนอกดีกว่า เร็วเข้า, ลมัย
(เสียงฝีเท้าหลวงเทพกับลมัยวิ่งเหยียบใบไม้แห้งกรอบแกรบ)

หลวงเทพ เอาละ, แอบโคมะพร้าวนี้แหละ นั่นไง, ชื่นเสนาไปกับคนที่ซื้อหมงออกมาแล้ว

ลมัย คิฉันแน่ใจแล้วละ ว่าพี่ราถูกจับ ชื่นเสนานี้เป็นตำรวจคนหนึ่ง

หลวงเทพ ไม่มีปัญหา แต่อยากรู้ว่าไอ้หมอนั้นอะไรกัน ท่อตัวเป็นโคโผวใหญ่

ลมัย คิฉันดูเหมือนเคยได้ยินเสียง

หลวงเทพ อากี้เหมือนกัน แต่นึกไม่ออก — ออกมานอกรั่วแล้ว — นี่คงจะเดินกลับไปลงเรือ
ลงเดินตามไปทาง ๆ บางทีอาจเจออะไรอีกบ้างก็ได้

ลมัย ละ, ตามไปก็ดีเหมือนกันละ

หลวงเทพ คอย ๆ เดินก็ได้ ตามไปใกล้สักเดี๋ยวมันจะรู้ตัว

ลมัย แต่เราไปโรงพักกันไม่ดีหรือละ บอกให้สารวัตรเขาออกตามไอ้เจ้านายหมงนั่น

หลวงเทพ ก็ดีเหมือนกัน แต่คงไม่ทันมันหรอก นี่มันได้เงินแล้ว ก็คงจะรีบออกเรือไป

ลมัย แต่ก็ยังดีกว่าไม่ตามเสียเลยนี่ละ เพื่อประหม่อมตำรวจเขาอาจได้ไปเจอตัวเข้าก็ได้

หลวงเทพ ก็เหมือนกัน งั้นหลานรีบขับรถไปโรงพัก อาจจะคอยดูท่าที่มันอยู่ที่นี่

ลมัย ละ, คุณหาตามมันไปที่เรือก็แล้วกัน คิฉันจะแยกไปเฝ้ารถที่โรงแรม

(คนตรี)

ลมัย คิฉันอยากพบท่านสารวัตรละ

สิบเวร ท่านนอนแล้วครับ ชุ้ร่อนหรือครับ ?

ลมัย ท่านรองละละ

สิบเวร เพิ่งกลับไปที่พักเมื่อคืนนี้เองครับ

ลมัย คิฉันอยากพบสักนิดละ เกิดเรื่องที่ชายหาค เรื่องคุณราหายไปไหนเล่นนั้นแหละละ

สิบเวร อ้อ, ผมทราบเรื่องแล้วครับ กรุณารอเดี๋ยวนะครับ ผมจะไปถาม

(คนตรี)

ลมัย สวัสดีละ คิฉันมารบกวนอีก

ผ่อง มีอะไรหรือครับ ?

ลมัย คนที่จับคุณนรามาที่หาค่ะ มันกำลังจะหนีลงเรือ คิดนอยากให้ส่งตำรวจไปจับ

ผ่อง งั้นหรือครับ ? ผมไปเอง นี่ผมก็เพิ่งกลับจากหนองหัว เกิดปล้นกันขึ้น ปีนี้คนจนเดือดร้อน ปล้นกันไม่ไค้หยุด ทองดี ล้อบอกบุญมาให้ไปกับอ้าวเคียวนี้ เชิญครับ นี่ผมก็ยังไม่ทันเปลี่ยน เครื่องแต่งกายเลย

(เสียงเลื่อนเก้าอี้, เสียงลงบันได, เสียงเปิดปิดประตูรถ, เสียงรถยนต์เคลื่อนเครื่อง)

ลมัย คิดนต้องขับเร็วหน่อยนะคะ กลัวจะไม่ทัน มันจะหนีลงเรือไปเสียก่อน

ผ่อง แตระวังหน่อยนะครับ ทางไม่ค่อยดี มันมีคนเคียวหรือครับ ?

ลมัย สองคนค่ะ ขึ้นเสนาคนหนึ่ง อ้อ, แล้วยังมีพวกมันเช่าบังกาโลอยู่อีกคนหนึ่ง เมื่อขึ้นเสนาพามันไปหาคนที่เช่าบังกาโล คนที่เช่าบังกาโลให้เงินมันไปสองพัน

ผ่อง คุณรู้แน่หรือครับว่าเกี่ยวกับเรื่องคุณนรหาย ?

ลมัย แน่ค่ะ

ผ่อง มันพูดว่ายังไงครับ ?

ลมัย เห็นพวกถึงแผน ๑ แผน ๒ แผน ๓ ค่ะ มันมีทั้ง ๓ แผน

ผ่อง แผนอะไรครับ ?

ลมัย ก็ไม่ทราบค่ะ

ผ่อง แล้วคุณทำไมถึงทราบว่าเกี่ยวกับคุณนร ?

ลมัย ก็ควรจะเกี่ยวนี้ค่ะ เพราะเรื่องมันคล้าย ๆ กับจะต้องเกี่ยวอย่างนั้นแหละค่ะ

ผ่อง คุณรู้ไค้ยังงี้ — คุณไค้ยินหรือ ?

ลมัย คิดนแอบฟังค่ะ ไค้ยินมันพูดกัน

ผ่อง มันเอ่ยชื่อคุณนรหรือเปล่า ?

ลมัย เปล่าค่ะ

ผ่อง อ้าว, แล้วคุณทราบไค้ยังงี้ ว่าเกี่ยวกับคุณนร

ลมัย แค่ว่าเรื่องที่มันพูดกันถึงคุณนรมากทีเดียวค่ะ คนที่เช่าบังกาโลสัญญาคนที่ชื่อนายหมงว่า ถ้าสำเร็จแผนสอง จะจ่ายเงินอีก ๓ พัน

ไกรกษัตริย์

-๒๗-

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุรมโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณทวดี
วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(ดนตรี)

(เสียงคลื่นซัดเข้าหาด - เสียงลมทะเล)

- หลวงเทพ (กระซิบ) เห็นไหมลมัย— เราเคาไม่ผิด — มันต้องมีอะไร ชื่นเสนา กับไอ้หมอนั้น
ซุบซิบกันใหญ่ มันต้องมีเรื่องแน่ ๆ
- ลมัย (กระซิบ) เอ๊ะ, นั่นชื่นเสนาควักอะไรออกมาจากกระเป๋าละ
- หลวงเทพ อ้าว มันต้องเกี่ยวกับรำนั่น ๆ ชื่นเสนาจะต้องรู้เกี่ยวกับเรื่องรำนายอย่างไม่มีปัญหา
ไอ้คนมาเรือใบนี้อาจเป็นคนจับรำน่าไปก็ได้
- ลมัย งั้นเรารรีบไปบอกตำรวจตีไหมคะ ?
- หลวงเทพ มันจะทันยังงั้นกัน เกี่ยวมันก็คงจะเปิดไปแล้ว นี่คงนัดพบกันเพื่อจะหาเรืออะไรกันสักอย่างหนึ่ง
อ้าว ถ้าตามไอ้เรือดำนี้นี้ไปได้ เราก็คงพบรำน่า
- ลมัย นั่นนะซีคะ, เราจะตามมันไปได้อย่างไรกัน ดึกปานนี้แล้ว จะไปหาเรือที่ไหนได้เล่าคะ
- หลวงเทพ คงไม่มีหวัง ถ้าเราเอะอะ ก็เลยไม่มีโอกาสรู้เรื่องกัน นี่เราจะทำอย่างไรดี
- ลมัย เราไปจับตัวเขาไปส่งไปโรงพักเสียเลยไม่ดีกว่าหรือคะ ?
- หลวงเทพ ไม่มีทางแน่ เราไม่มีอาวุธ มันต้องมีปืนแน่ คุณมันไปก่อนดีกว่า เอ๊ะ, นั่นมันลากเรือ
ขึ้นหาดนี้ เห็นไหม ? แสดงว่ามันยังไม่ไปแน่ เกี่ยวคุณอีกนีก่อน — เอ๊ะ, นั่นชื่นเสนา
เดินขึ้นมาแล้ว คอยหลบให้ดี — — อย่าให้มันเห็น — ประหลาดเสียแล้วละลมัย
ไอ้หมอนั้นท่านจะขึ้นไปบนโรงแรมกับชื่นเสนา เอ๊ะ, ไม่ใช่, นั่นเขาเดินไปทางวงเวียน
เราคอย ๆ ตามไปดูดีกว่า คอย ๆ เดินอย่าทำให้มีเสียงอะไรนะ
นั่นไง... เข้าวัดเขาไปที่บังกาโลหลังนั้นแล้ว รับเงินหน่อย..... อย่าเพิ่งออกไปนอก
กำแพงพร้อว เกี่ยวมันจะเห็นเขา.... เร็ว ลมัย.... วังคึกว่า... มันเข้าไปในบังกาโลแล้ว
รีๆ/รีๆ/รีๆ..... เอาละ, หยุดตรงต้นมะพร้าวนี้แหละ..... เห็นถนัดทีเดียว.... เอ๊ะ,
นั่นเงงราคาเรือนแสนจอกอยุ่หน้าบังกาโลคันหนึ่ง..... คนที่มาเข้าบังกาโลนี้มันต้องมี
เงินมากแน่ ๆ ม่ายยั้งงั้นคงไม่ใช่เงงแบบนี้..... นั่นไงชื่นเสนา... นั่งอยู่ในห้องรับแขก
— อ้าว ปึกประตูเสียแล้วเลยมองไม่เห็น.... อ้าว เราเข้าไปใกล้ ๆ ดีกว่า... อ้าว ยาก
จะแอบฟังว่ามันพูดอะไรกัน... คอย ๆ หน่อย... เราคัดหน้าเงงไปที่ข้างฝา — นั่น ดีกว่า
คงไม่มีใครอยู่ในรถหรอก.... เกินดี ๆ ระวัง, อย่าไปเหยียบทางมะพร้าวเขานะ

.....อย่าให้มีเสียง...อาว่า คนที่ขี้เกียจมาเช่าบังกาโลนี่จะต้องรู้เรื่องนราหยาด้วย
คอย ๆ ~~หยา~~ อย่าตะอะไรเขา...หาทางนี้ดีกว่า....แอบฟังตรงนี่คงจะได้ยิน
อะไบบาง.....ช่วยกันฟังให้ดี ลมัย.

เสียง ๑ (พูดกันในห้องข้างใน) ลื้อทำเรียบร้อยแน่หรือวะ ? ไหม้นแน่นะมึง

เสียง ๒ ✓ (เสียงเหนือท่อน้อย) แน่ครับ, นาย ผมรับรอง

เสียงหนึ่ง อื๊วยังจ่ายลื้อหมกไม้ได้ ต้องให้งานเสร็จเสียก่อน

เสียง ๒ ✓ แต่ผมอยากได้ไวโซลิกนิกนอยก่อนครับ ลูกน้องมันหิวครับ

เสียง ๑ ลื้อจะเอาเท่าไร ?

เสียง ๒ ✓ สักสองพันก็ไ้ครับ

เสียง ๑ เอาไป อื๊อไม่ว่า แต่ลื้อต้องแน่ใจนะว่าลื้อเรียบร้อย

เสียง ๒ ✓ ออ, แน่ครับ ถ้าไม่เชื่อไปดูกันก็ได้

เสียง ๑ ไม่ต้อง อื๊อเชื่อลื้อ ลื้อทำให้ก็แล้วกัน พอทำเรื่องเสร็จ อื๊อจ่ายอีกแปดพันทันที

เสียง ๒ ✓ แล้วเมื่อไหร่จะเสร็จเล่าครับ ?

เสียง ๑ ลื้อไม่ต้องเร่ง อื๊อก็ต้องการควนที่สุกเหมือนกัน นี้อื๊อจะกองท่าแผน ๑ เสียก่อน
ถ้าแผน ๑ เขาไม่แยแส, ก็จะต้องท่าแผน ๒ ถ้าแผน ๒ ไม่แยแสอีก ก็คือแผน ๓
แผน ๒ กับแผน ๓ ลื้อคงจัดให้เรียบร้อยนะ

เสียง ๒ ✓ ผมรับรองครับ แต่.....เออ...ผมคิดว่า....เออ....คือยังจึ้ครับ....ไอ้ลูกน้องมัน
ตะแหงว ๆ ผมทุกวัน มันจะเอาเงินไปซื้ออวน ผมอยากขอความกรุณา...คือ
สมมุติว่า แผน ๒ ผมทำแล้ว ผมอยากจะขอรับเงินไปอีกสักนิกนอย พอไหวไหมครับ ?

เสียง ๑ อื๊อจะให้ลื้ออีกสามพัน เหลือห้าพันเอาไว้ให้เมื่องานสำเร็จแล้ว นี้อื๊อให้ลื้ออย่างใจป้านะ

ขุนเสนา ก็แล้ววะ, ไอ้หมง เองเอาเท่านั้นก่อน

เสียง ๒ ✓ ครับ, ก็ไ้ครับ งั้นวันนี้ผมรับไปสองพันก่อน

เสียง ๑ เออ, เอาเอาไป นับเสียให้ดี

ขุนเสนา นี้อื๊อจะเริ่มแผน ๑ เมื่อไหร่ ?

เสียง ๑ พรุ่งนี้ ผมกลับเขามีก ท่านขุนต้องรับไปช่วยจัดการตามที่เรากตกลงกันไว้ ท่านขุนคิดว่า
สำเร็จไหม ?

- ซุนเสนา ผมคิดว่า อาจไปสำเร็จเอาแผน ๒ ก็ได้ เพราะแผน ๑ เขาอาจคิดว่าเราบดขยี้เขา
แต่อย่างงี้ก็ตาม ผมอยากยืนยันอีกครั้งว่า ผมต้องการเงื่อนไขสองอย่างตามที่พูดกันไว้
- เสียง ๑ ผมตกลงแล้ว ผมไม่กลับคำ ท่านซุนต้องการให้เก็บมัน, กับต้องการแบ่ง ๑๐ เปอร์เซ็นต์
ใช่ไหม ?
- ซุนเสนา ถูกแล้ว ผมต้องการสองอย่างนี้
- เสียง ๑ ผมจัดการได้แน่นอน มันไม่ยากอะไร ว่าแต่ท่านซุนยังแน่ใจอยู่หรือว่า ใอนั้นผมจะคงได้
- ซุนเสนา ไม่มีปัญหา คงได้แน่ เชื่อผมเถอะ. ไม่มีใครเขาสนใจนักหรอก มีแต่คุณเท่านั้น
- เสียง ๑ แค่นี้สงคริก็สนใจ
- ซุนเสนา นั่นมันบ้า คนบ้าแบบนี้ก็มีสงคริกับไอนายว่องเท่านั้น
- เสียง ๑ เอ๊ะ, แค่นั้นสนใจนะ ผมมีบ้าไปด้วยอีกคนหนึ่งหรือ ?
- ซุนเสนา (รีบเปลี่ยนเสียง) เปล่า — เปล่า — ผมไม่ได้หมายถึงคุณ
- เสียง ๑ (หัวเราะ) ท่านซุนไม่เชื่อหรือว่ามันเป็นเรื่องที่มีทางจะเป็นไปได้
- ซุนเสนา ผมเฉย ๆ มันลึกลับพิสดารเกินไป
- เสียง ๑ แค่นั้นเชื่อ มันมีทางจะเป็นได้ อย่าลืมว่าไอน้ำชาวนั้นมันเอ็กสเป็ค
- ซุนเสนา แค่นั้นโบราณเกินไป
- เสียง ๑ เขาเป็กรูกันที่กรุงเก่า นั่นก็โบราณ แต่มันก็เป็นความจริงไม่ใช่หรือ ?
- ซุนเสนา อ้อ, ถ้าเป็นอย่างนั้น มันก็คินะซี กลัวว่ามันจะไม่แน่เท่านั้น
- เสียง ๑ ในโลกนี้ เราก็คงทดลองทั้งนั้น ถ้าไม่ลองก็ไม่รู้
- ซุนเสนา ผมไม่ซัดของที่คุณจะลอง
- เสียง ๑ แค่นั้นก็คงได้ไอนั้น
- ซุนเสนา ผมจะจัดการเอง รับรองว่าผมจะเอามาให้คุณจนได้
- เสียง ๑ คกลง
- ซุนเสนา งั้นผมกลับ
- เสียง ๑ ครับ, พบกันที่กรุงเทพฯ
(เสียงเลื่อนเก้าอี้)

หลวงเทพ เรารีบออกไปซุ่มดูข้างนอกดีกว่า เร็วเข้า, ลมัย
(เสียงฝีเท้าหลวงเทพกับลมัยวิ่งเหยียบใบไม้แห้งกรอบแกรบ)

หลวงเทพ เอาละ, แอบโคมะพร้าวนี้แหละ นั่นไง, ชุนเสนา กับไอ้คนที่ซื้อหมงออกมาแล้ว

ลมัย คิฉันแน่ใจแล้วละ ว่าพี่นราถูกจับ ชุนเสนานี้เป็นตำรวจคนหนึ่ง

หลวงเทพ ไม่มีปัญหา แต่อย่ารู้ว่าไอ้หมอนั่นนะใครกัน ทอดตัวเป็นโตไฉวใหญ่

ลมัย คิฉันดูเหมือนเคยได้ยินเสียง

หลวงเทพ อากี้เหมือนกัน แต่นึกไม่ออก — ออกมานอกรั้วแล้ว — นี่คงจะเดินกลับไปลงเรือ
ลงเดินตามไปทาง ๆ บางทีอาจเจออะไรอีกบ้างก็ได้

ลมัย ละ, ตามไปก็ดีเหมือนกันละ

หลวงเทพ ค่อย ๆ เดินก็ได้ ตามไปใกล้สักเดี๋ยวมันจะรู้ตัว

ลมัย แต่เราไปโรงพักกันไม่ดีกว่าละ บอกให้สารวัตรเขาออกตามไอ้เจ้านายหมงนั่น

หลวงเทพ ก็ดีเหมือนกัน แต่คงไม่ทันมันหรอก นี่มันได้เงินแล้ว ก็คงจะรีบออกเรือไป

ลมัย แต่ก็ยังดีกว่าไม่ตามเสียเลยนี่ละ เมื่อเหมาะจะตำรวจเขาอาจได้ไปเจอตัวเข้าก็ได้

หลวงเทพ ดีเหมือนกัน งั้นหลานรีบขับรถไปโรงพัก อาจจะคอยดูท่าที่มันอยู่ที่นี่

ลมัย ละ, คุณอาตามมันไปที่เรือก็แล้วกัน คิฉันจะแยกไปเอารถที่โรงแรม

(คนตรี)

ลมัย คิฉันอยากพบท่านสารวัตรละ

สิบเวร ท่านนอนแล้วครับ ชุ้รร้อนหรือครับ ?

ลมัย ท่านรองละละ

สิบเวร เพิ่งกลับไปที่พักเมื่อกี้นี่เองครับ

ลมัย คิฉันอยากพบสักคนละ เกิดเรื่องที่ซวยหาค เรื่องคุณนราหายไปไหนละนั่นแหละละ

สิบเวร อ้อ, ผมทราบเรื่องแล้วครับ กรุณา รอเดี๋ยวนะครับ ผมจะไปตาม

(คนตรี)

ลมัย สวัสดิ์ละ คิฉันมารบกวนอีก

นาง ^{๑๖} มีกระอะไรหรือครับ ?

สมัย คนที่จับคุณนรามาที่หาค่ะ มันกำลังจะหนีลงเรือ ก็ฉันอยากให้ส่งตำรวจไปจับ

นาง นั้นหรือครับ ? ผมไปเอง นี่ผมก็เพิ่งกลับจากหนองหัว เกิดปล้นกันขึ้น ปีนีคนจนเหลือเกิน ปล้นกันไม่ไต่หยุด ทองดี ล้อบอกบุญมาให้ไปกับอ้าวเตี้ยนี้ เจอหรือครับ นี่ผมก็ยังไม่ทันเปลี่ยน เครื่องแต่งตัวเลย

(เสียงเลื่อนเก้าอี้, เสียงลงบันได, เสียงเปิดปิดประตู, เสียงรถยนต์เดินเครื่อง)

สมัย ก็ฉันต้องขับเร็วหน่อยนะค่ะ ก้าวจะไม่ทัน มันจะหนีลงเรือไปเสียก่อน

นาง แค่วังหน่อยนะครับ ทางไม่ค่อยดี มันมีคนเคียวหรือครับ ?

สมัย สองคนค่ะ ชื่นเสนาคนหนึ่ง อ้อ, แล้วยังมีพวกมันเข้าบังกาโลอยู่อีกคนหนึ่ง เมื่อที่นี้ ชื่นเสนาพามันไปหาคนที่เข้าบังกาโล คนที่เข้าบังกาโลให้เงินมันไปสองพัน

นาง คุณรู้แน่หรือครับว่าเกี่ยวกับเรื่องคุณนรหาย ?

สมัย แน่ค่ะ

นาง มันพูดว่ายังไงครับ ?

สมัย เห็นพูดถึงแผน ๑ แผน ๒ แผน ๓ ค่ะ มันมีตั้ง ๓ แผน

นาง แผนอะไรครับ ?

สมัย ก็ไม่ทราบค่ะ

นาง แล้วคุณทำไมถึงทราบว่าเกี่ยวกับคุณนร ?

สมัย ก็ควรจะเกี่ยวนี่ค่ะ เพราะเรื่องมันคล้าย ๆ กับจะต้องเกี่ยวถึงนั่นแหละค่ะ

นาง คุณรู้ได้อย่างไร — คุณได้ยินหรือ ?

สมัย ก็ฉันแอบฟังค่ะ ได้ยินมันพูดกัน

นาง มันเอ่ยชื่อคุณนรหรือเปล่า ?

สมัย เปล่าค่ะ

นาง อ้าว, แล้วคุณทราบได้อย่างไร ว่าเกี่ยวกับคุณนร ?

สมัย แค่ว่าเรื่องที่มันพูดกันถึงถึงคุณนรมากเทียวค่ะ คนที่เข้าบังกาโลสัญญาคนที่ชื่อนายหมงว่า ถ้าสำเร็จแผนสอง จะจ่ายเงินอีก ๓ พัน

น้อง

ผมยังไม่แน่ใจว่าจะเกี่ยวข้องกับคุณมราหรือเปล่า แต่ก็ต้องติดตามดู

สมัย

ถึงแล้วละ เราเอารถจอดไว้ตรงนี้ก็ดีกว่า นั่นใจละ - เรือจอดตรงนั้นแหละละ เอ๊ะ,
ทำไมไม่มีเรือ ? คุณอาก็ไม่อยู่ นี่คุณอาหายไปไหน ? มันควาเอาคุณอาไปเสียแล้ว
อีกคนแถวก็ไม่รู้

(คนตรี)